

Klassens frække dreng

Mandag den 26. november 2012, 22:30

Jesper Beinov: Mens resten af verden lytter interesseret til Bjørn Lomborgs tanker, så mødes han med foragt i toneangivende kredse i Danmark. Men det er faktisk værd at lytte til Lomborg, og det gør man uden for vores hjemlige andedam.

I går blev Bjørn Lomborg således for femte gang udnævnt som en af verdens førende udenrigspolitiske tænkere af tidsskriftet Foreign Policy. Den slags tæller tilsyneladende ikke, for når vi taler om Lomborg herhjemme, kan brede kredses snæversyn og modvilje slet ikke tøjles; et ubalanceret interview i gårsdagens P1-morgen siger det hele.

Men faktisk lød der en beslægtet skadefryd i SF-minister Ida Auken's kommentarer, da hun tog pengene fra Copenhagen Consensus Center sidste år. Under den tidligere borgerlige regering var der nemlig blevet afsat et mindre beløb til centrets arbejde. »Vi vil åbenbart ikke bruge få millioner på at undgå at spilde milliarder af kroner«, lyder den usentimentale kommentar fra Bjørn Lomborg til mig over en mobiltelefon, mens han mellemlander i London, på vej til at fundraise midler globalt til en videreførelse af Copenhagen Consensus Center.

Arbejdet gør nytte. Tidligere på året havde Lomborg f.eks. samlet 65 topforskere, heriblandt nobelpristagere, som havde fået stillet den opgave, at hvis de nu havde al den globale hjælp til ulandene til rådighed, hvordan ville disse godt 75 mia. \$ så gøre mest nytte. Herudfra kom 16 interessante forslag, som hver fortjener seriøs overvejelse.

Lomborg har aldrig været bange for at optræde som klassens frække dreng, der stillede spørgsmål ved de mest indlysende antagelser. Det er en god øvelse at spørge, hvad vi får for pengene, og om de knappe ressourcer kan anvendes bedre. Lomborgs analyser udmønter sig i konkrete policyforslag ud fra disse såkaldte cost benefit-analyser, uanset om det gælder den oversete dræbersygdom tuberkulose eller hiv/aids.

Det var med sådanne analyser, Lomborg slog sig op, fortjenstfuldt støttet af Politikens chefredaktør Tøger Seidenfaden, der havde godhed for provokatøren og samfundsvidenskabsmanden Lomborg.

Provokatør er han naturligvis. For at få opmærksomhed spidsformulerer han tingene. Som eksempel på spild af penge nævner han i telefonen de i Danmark så omtalte solcelleanlæg, hvor der er massiv skattebegunstigelse, selvom det har minimal klimavirkning. Særligt i klimaspørgsmål udfordrer han ortodoksien, og her møder hans synspunkter skepsis, også fra flere af os, der ellers finder ham forfriskende.

Lomborg har en ny bog på vej, der ser på megatrends henover mere end et århundrede, og som fremskriver udviklingen, og han har lavet partnerskaber med fremtrædende amerikanske medier, og mere er på vej, fortæller han.

For mig at se er det vigtigt, at vi har Bjørn Lomborg. Når det handler om store globale problemer, er det ganske enkelt uforståeligt, at vi lader fordomme over for ham stoppe den kritiske tænkning. Jeg tror ikke, at alle Lomborgs modelberegninger uden videre vil blive til god politik, men det er at smide guld på gaden, at en mand som Lomborg skal bruge tiden som global fundraiser.